

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν εκκλησiais εύλογεΐτε τόν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΜΑΪΟΣ 2019 ❖ Αρ.Φ. Φύλ. 96 (135)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

Ανάσταση Χριστού

(Μάρκ. 15,43-16,8)

Ήταν ημέρα Παρασκευή, παραμονή του Σαββάτου. Κατά το δειλινό, ο Ιωσήφ, ένα αξιοσέβαστο μέλος του Συνεδρίου, που καταγόταν από την Αριμαθαία, και περίμενε κι αυτός τη βασιλεία του Θεού, τόλμησε να πάει στον Πιλάτο και να ζητήσει το σώμα του Ιησού.

Ο Πιλάτος απόρησε που ο Ιησούς είχε κιόλας πεθάνει. Κάλεσε τον εκατόνταρχο και τον ρώτησε αν είχε πεθάνει από ώρα. Όταν πήρε την απάντηση από τον εκατόνταρχο, χάρισε το σώμα στον Ιωσήφ.

Εκείνος αγόρασε ένα σεντόνι, κατέβασε τον Ιησού από τον Σταυρό, τον τύλιξε μ' αυτό και τον τοποθέτησε σ' ένα μνήμα που ήταν λαξεμένο σε βράχο. Μετά κύλισε ένα λιθάρι κι έκλεισε την είσοδο του μνήματος. Η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιωσήφ παρακολουθούσαν πού τον έβαλαν. Όταν πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου, και η Σαλώμη, αγόρασαν αρώματα, για να πάνε ν' αλείψουν το σώμα του Ιησού. Ήρθαν στο μνήμα πολύ πρωί την επομένη του Σαββάτου, μόλις ανέτειλε ο ήλιος.

Κι έλεγαν μεταξύ τους:

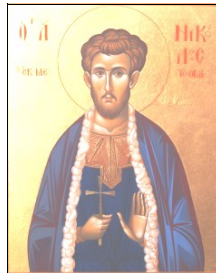
- “Ποιος θα μας κυλίσει την πέτρα από την είσοδο του μνήματος;” Γιατί ήταν πάρα πολύ μεγάλη. Μόλις όμως κοίταξαν προς τα εκεί, παρατήρησαν ότι η πέτρα είχε κυλήσει από τον τόπο της. Μπήκαν στο μνήμα και είδαν ένα νεαρό με λευκή στολή να κάθεται στα δεξιά, και τρόμαξαν.

Αυτός όμως τούς είπε: - “Μην τρομάζετε. Ψάχνετε για τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, τον Εσταυρωμένο; Αναστήθηκε. Δεν είναι εδώ. Νά το μέρος όπου τον είχαν βάλει. Πηγαίνετε τώρα και πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο: «πηγαίνει πριν από σας στην Γαλιλαία και σας περιμένει. Εκεί θα τον δείτε, όπως σας το είπε».

Οι γυναίκες βγήκαν κι έφυγαν από το μνήμα γεμάτες τρόμο και δέος. Δεν είπαν όμως τίποτα σε κανέναν, γιατί ήταν φοβισμένες. ❑

ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ὁ ἐκ Μετσόβου

Ο Άγιος Νεομάρτυς Νικόλαος γεννήθηκε στο Μέτσοβο από εύσεβείς γονεΐς. Έζησε σέ μιá περίοδο δύσκολη καί ταραγμένη, άφοϋ οί διώξεις καί οί πιέσεις τών Μουσουλμάνων κατά τών χριστιανών, είχαν φτάσει στο άποκορύφωμά τους.

Νέος στήν ήλικία άναχώρησε γιά τά Τρίκαλα, όπου έργαζόταν ως υπάλληλος σέ τούρκικο άρτοποιλειό. Ύστερα από λίγο χρονικό διάστημα, οί Τουρκοί, χρησιμοποιώντας τρομοκρατικές μεθόδους, τόν άνάγκασαν νά έξισλαμιστεΐ. Γρήγορα, όμως, συναισθάνθηκε τό άμάρτημα τής άποστασίας καί επέστρεψε στο Μέτσοβο, όπου ζοϋσε άυστηρή χριστιανική ζωή.

Η φτώχεια, όμως, καί οί δύσκολες συνθήκες διαβιώσεως, πού έπικρατοϋν αϋτή τήν περίοδο στο Μέτσοβο, άναγκάζουν τόν Νικόλαο νά ξαναπάει στά Τρίκαλα, γιά νά πουλήσει δαδί. Εκεί, έγινε άντληπτός από κάποιον Τουρκο κουρέα, πού γειτόνευε μέ τόν άρτοποιό, στόν όποιο έργαζόταν ο Άγιος. Ο Τουρκος κουρέας συλλαμβάνει τόν Νικόλαο, τόν σέρνει βίαια στόν δρόμο, καί τόν βρίζει δημόσια, γιατί πρόδωσε τό Ίσλάμ, καί έγινε πάλι χριστιανός. Ο Νικόλαος, έπειδιή φοβήθηκε τίς συνέπειες, έδωσε στόν Τουρκο κουρέα τό φόρτωμα τοϋ δαδιοϋ καί δεσμεϋτηκε μαζί του νά τοϋ φέρνει κάθε χρόνο από ένα φόρτωμα δαδί. Μετά τή συμφωνία αϋτή, ο Τουρκος άφησε έλεύθερο τόν Νικόλαο.

Έπιστρέφοντας, όμως, στο Μέτσοβο ο Νικόλαος, έκανε άυστηρή αϋτοκριτική καί μετανόησε γι' αϋτή του τή συμπεριφορά. Μέ αϋτοπεποιθήση ο Νικόλαος έξομολογήθηκε σέ κάποιον πνευματικό καί άρχισε νά έπιζητεΐ τό μαρτύριο. Ο πνευματικός, βλέποντας τό σταθερό καί άμετακίνητο φρόνημα τοϋ Νικολάου, τόν εύλόγησε καί τόν άφησε νά πορευτεΐ στο μαρτύριο.

Γι' αϋτό, τήν έπόμενη χρονιά πού ήλθε στά Τρίκαλα, δέν έφερε στόν Τουρκο τό φορτίο πού ειχε υποσχεθεΐ. Οργισμένος ο Τουρκος τόν κατήγγειλε καί ο Νικόλαος όδηγήθηκε στόν κριτή, όπου μέ θάρρος καί σθένος όμολόγησε τήν πίστη του στόν Χριστό.

Όταν ο κριτής κατάλαβε ότι οϋτε μέ κολακεΐες, οϋτε μέ άπειλές μπορούσε νά τόν μεταπεισει, διέταξε νά βασανισθεΐ σκληρά καί νά τόν ρίξουν στή φυλακή, όπου καρτερικά υπέμεινε τό μαρτύριο τής πείνας καί τής δίψας. Όταν γιά δεϋτερη φορά όδηγήθηκε στήν άνάκριση, άποδείχθηκε ασάλευτος στήν πίστη. Τότε οί Τουρκοί όργισμένοι παίρνουν τήν άπόφαση νά τόν ρίξουν στή φωτιά.

Μέ έντολή τους ανάβεται μεγάλη φωτιά στήν κεντρική αγορά τῶν Τρικάλων, πάνω στήν ὁποία μέ μανία καί πάθος ρίχνουν τόν Νικόλαο. Ο Άγιος μέ θαυμαστή γαλήνη καί ἡρεμία ἀντιμετώπισε τό μαρτύριο, δοξολογώντας μάλιστα τόν Χριστό, γιατί ἀξιώθηκε νά ἀτιμασεῖ καί νά θανατωθεῖ γιά χάρι Του. Ἔτσι, τήν 17^η Μαΐου 1617 ὁ Νεομάρτυς Νικόλαος παρέδωσε τήν ἀγιασμένη του ψυχή στόν Ἀρχηγό τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου.

Τό βράδυ τῆς μαρτυρικῆς αὐτῆς ἡμέρας, κάποιος πιστός κεραμοποιοῦς, ἀπό εὐλάβεια κινούμενος, ἀφοῦ ἔδωσε ἀρκετά χρήματα στούς Τούρκους φύλακες πού ἀγρυπνοῦσαν στόν τόπο τοῦ μαρτυρίου, ἀγόρασε τήν κára τοῦ Νεομάρτυρος, πού εἶχε μερικές βλάβες στό σημεῖο τῶν κροτάφων ἀπό τή φωτιά. Ἐπειδή, ὅμως, φοβόταν τούς Τούρκους, ἔκρυψε τήν κára σέ τοῖχο τοῦ σπιτιοῦ του, χωρίς κανένας νά γνωρίζει αὐτή του τήν ἐνέργεια.

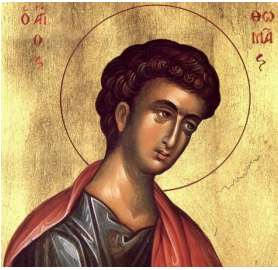
Μετά τόν θάνατο τοῦ κεραμοποιοῦ, τό σπίτι ἀγοράστηκε ἀπό κάποιον πού ὀνομαζόταν Μέλανδρος. Αὐτός, δέν γνώριζε ἀπολύτως τίποτε γιά τόν μεγάλο θησαυρό πού κρυβόταν στόν τοῖχο τοῦ σπιτιοῦ του. Τίς βραδυνές ὥρες τῆς 17^{ης} Μαΐου 1618 εἶδε νά λάμπει φῶς στό σημεῖο ἐκεῖνο τοῦ τοίχου καί κατά τή διάρκεια τοῦ ὕπνου, δέχτηκε τήν πληροφορία ὅτι στό σημεῖο αὐτό, βρίσκεται κρυμμένη ἡ Κára τοῦ Νεομάρτυρος Νικολάου. Τό πρῶτῃ, ἄνοιξε τό μέρος ἐκεῖνο τοῦ τοίχου καί βρῆκε τήν Ἁγία Κára. Ὅμως, ἐπειδή ἔκρινε τόν ἑαυτό του ἀνάξιο νά κρατάει ἕναν τόσο μεγάλο θησαυρό, τή δώρησε στήν Ἱερά Μονή Βαρλαάμ τῶν Μετεώρων, ὅπου εἶχε ἀδελφό μοναχό, γιά μνημόσυνο αἰώνιο δικό του καί τῶν γονέων του.

Ἐκεῖ φυλάσσεται ἡ κára τοῦ Ἁγίου μέχρι σήμερα μέ ἐξαιρετη εὐλάβεια καί γεμίζει τόν τόπο μέ ξεχωριστή εὐωδία διαρκείας, πού τήν αἰσθάνεται ἔντονα ὁ κάθε προσκυνητής. Ἡ Κára τοῦ Νεομάρτυρος, τόσο παλιότερα ὅσο καί σήμερα θαυματουργεῖ. Δέκτες τῆς θαυματουργικῆς δυνάμεως εἶναι ὅλοι οἱ χριστιανοί, πού προσέρχονται μέ πίστη.

Ἱερά λείψανα τοῦ Ἁγίου ὑπάρχουν στήν Ἱ. Μονή Ἐλεούσης Ἰωαννίνων, στόν Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σκαμνελίου Ἰωαννίνων, καθώς καί στήν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Μετσόβου. ◻

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

***Τοῦ Μετσόβου τὸν γόνον καὶ Τρικκάλων τὸ καύχημα,
καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων, μιμητὴν καὶ ὁμότροπον,
Νικόλαον τιμήσωμεν πιστοί, τὸν νέον τοῦ Σωτῆρος Ἀθλητὴν,
ὡς λυτροῦμενον κινδύνων πολυειδῶν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας·
δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.***

Ο Απόστολος Θωμάς στις Ινδίες (θαυμαστή διήγηση)

Ο Απόστολος Θωμάς πουλήθηκε — κατά παραχώρηση Κυρίου - στον έμπορο Αμβάνη ως δούλος και πολύ ικανός και έμπειρος οικοδόμος. Ο Αμβάνης έφερε τον δούλο στις Ινδίες και τον παρουσίασε στον Βασιλέα ως μέγα αρχιτέκτονα και οικοδόμο.

Εκείνος τον δέχθηκε και του πρόσφερε πολλά χρήματα για να του οικοδομήσει καινούργια παλάτια.

Ο Απόστολος του Χριστού μόλις πήρε τα χρήματα τα μοίρασε στους πτωχούς και στους έχοντας ανάγκη.

Μετά από λίγο χρόνο έστειλε ο Βασιλιάς τους αυλικούς του για να δουν πως πηγαίνουν οι νέες οικοδομές. Όταν είδαν κατάπληκτοι ότι ούτε τα θεμέλια δεν έχει τοποθετήσει ο οικοδόμος και μαθαίνοντας ότι τα χρήματα τα μοίρασε στους πτωχούς, έτρεξαν στον Βασιλέα και του ανήγγειλαν το γεγονός. Εκείνος διέταξε να δέσουν τον Απόστολο οπισθάγκωνα και να τον φέρουν μπροστά του. Αφού ήλθε, του είπε με οργή:

- Μου έκτισες το παλάτι;

-Ναι, απάντησε με ηρεμία ο Απόστολος και μάλιστα είναι πολύ ωραίο.

-Εμπρός λοιπόν, είπε ο βασιλιάς, πάμε να το δω και εγώ.

-Δεν είναι δυνατόν, βασιλιά να δεις αυτό το ανάκτορο σ' αυτή την ζωή. Μετά την αναχώρηση σου από τον κόσμο αυτό θα το απολαύσεις και θα αγαλλιασθεί η ψυχή σου.

Τα λόγια αυτά του αληθινού δούλου του Θεού, θεώρησε ο βασιλιάς Γουνδαφόρος, διότι αυτό ήταν το όνομά του, ως εμπαιγμό και χλεύη. Και επειδή έμαθε ότι αυτός ο άνθρωπος είναι πτωχός και δεν έχει τις οικονομικές δυνατότητες να του επιστρέψει τα σπαταληθέντα χρήματα, σκέφθηκε ότι μόνο ο θάνατός του θα ικανοποιήσει κάπως τον θυμό του. Γι' αυτό διέταξε να τον γδάρουν ζωντανό και ύστερα να τον ρίξουν στην φωτιά να καεί.

Τι κάνει όμως ο Παντοδύναμος Θεός; Ο αδελφός του βασιλιά οργίστηκε περισσότερο κατά του Αποστόλου και βίαζε τον βασιλιά να τον τιμωρήσει. Ξαφνικά όμως πέθανε και ο θάνατος του αγίου Θωμά ματαιώθηκε. Έτσι όλοι πλέον ασχολούνταν με την εκφορά του νεκρού.

Ο Θεός όμως που δεν επιθυμεί τον θάνατο του αμαρτωλού, επιτέλεσε εδώ καταπληκτικό θαύμα. Μόλις πέθανε ο Γάδ, αυτό ήταν το όνομά του, παρέλαβαν την ψυχή του άγγελοι και της έδειχναν τις αιώνιες κατοικίες των ανθρώπων που σώθηκαν από την αμαρτία ή μετανόησαν.

Η ψυχή του Γάδ κυριεύθηκε από θαυμασμό για το έξοχο κάλλος εκείνης της ουράνιας έπαυλης που ξεχώριζε από τις άλλες και παρακαλούσε τους συνοδούς αγγέλους της να τον αφήσουν να κατοικήσει σ' ένα απ' αυτά τα μικρά δωμάτια που έβλεπε. Οι άγγελοι όμως δεν δέχονταν την παράκλησή του λέγοντας ότι αυτό το παλάτι ανήκει στον αδελφό του Γουνδαφόρο και το έκτισε ένας ξενόφερτος άνθρωπος ονόματι Θωμάς.

Μόλις πληροφορήθηκε αυτό ο Γάδ παρακαλούσε επίμονα τους αγγέλους να του επιτρέψουν να γυρίσει στον κόσμο για ν' αγοράσει αυτό το λαμπρό παλάτι από τον αδελφό του.

Με το θέλημα λοιπόν του Θεού επανήλθε η ψυχή του Γάδ στο σώμα της για να λυτρωθεί έτσι ο Απόστολος από τον θάνατο και πολλοί άνθρωποι να σωθούν από το θαύμα της αναστάσεως του Γάδ.

Ενώ οι συγγενείς του, ετοίμαζαν το νεκρό σώμα του Γάδ για τον ενταφιασμό, ξαφνικά άρχισε να αναπνέει. Όλοι εξεπλάγησαν και φώναζαν τον βασιλιά στον οποίο είπε ο αναστημένος αδελφός του:

- Αν με αγαπάς, αδελφέ μου, έχω την αξίωση να μου πουλήσεις αυτό το ωραίο παλάτι που σου έκτισε στον ουρανό ο χριστιανός Θωμάς.

Ακούγοντας τα λόγια αυτά ο βασιλιάς φωτίστηκε εκ Πνεύματος Αγίου ότι ο Θωμάς είναι αληθινός Απόστολος του Θεού και φωτισμένος στην ψυχή είπε στον αδελφό του:

- Αδελφέ μου, δεν μπορώ να σου πουλήσω αυτό το παλάτι γιατί η απόκτησή του δεν επιτυγχάνεται εύκολα. Θεωρώ προτιμότερο να συστήσω σε εσένα τον τεχνίτη του, ο οποίος ζει ακόμη, και εκείνος προς χάριν σου θα οικοδομήσει παρόμοιο ανάκτορο.

Αμέσως διέταξε ν' αποφυλακίσουν και φέρουν μπροστά του τον Θωμά. Όταν παρουσιάστηκε εκείνοι έπεσαν και οι δύο γονατιστοί στα πόδια του ζητώντας συγχώρεση διότι από άγνοια, διέπραξαν το κακό σε βάρος του και τον παρακάλεσαν να κηρύξει στην χώρα τους τον αληθινό Θεό που λατρεύει και την διδασκαλία του, ώστε όλοι οι άνθρωποι να απολαύσουν τα αιώνια και άφθαρτα αγαθά, τα οποία αξιώθηκε να γνωρίσει ο Γάδ.

Με κατάπληξη άκουσε όλα αυτά ο Απόστολος Θωμάς και ευχαρίστησε με την καρδιά του τον Θεό για τα θαυμάσια και την Θεία Πρόνοιά Του. Αμέσως τους κατήχησε και τους βάπτισε όλους και άλλα αναρίθμητα πλήθη Ινδών, στο Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. ■

(Απο το βιβλίο "Ψυχωφελείς Οπτασίες και Διηγήσεις", Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη")

Ὁ σεβασμός μεταξύ τῶν συζύγων

Τοῦ ἁγίου Παϊσίου

Ὁ Θεός τά ρύθμισε ὅλα μέ σοφία. Μέ ἄλλα χαρίσματα προίκισε τόν ἄνδρα, μέ ἄλλα τήν γυναίκα. Ἔδωσε στόν ἄνδρα ἀνδρισμό, γιά νά τά βγάξει πέρα στίς δύσκολες ὑποθέσεις καί γιά νά ὑποτάσσεται σ' αὐτόν ἢ γυναίκα. Γιατί, ἂν ἔδινε καί στήν γυναίκα τόν ἴδιο ἀνδρισμό, δέν θά μπορούσε νά σταθεῖ οἰκογένεια.

«Ὁ ἀνὴρ, λέει ἡ Γραφή, ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικός». Δηλαδή ὁ Θεός κανόνισε, ὥστε νά ἀφεντεύει στήν γυναίκα. Να ἀφεντεύει ἡ γυναίκα στόν ἄνδρα εἶναι ὕβρις στόν Θεό. Ὁ Θεός ἔπλασε πρῶτα τόν Ἀδάμ καί ὁ Ἀδάμ εἶπε γιά τήν γυναίκα: «Τοῦτο νῦν ὅσοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καί σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου».

Ἡ γυναίκα, λέει το Εὐαγγέλιο, πρέπει νά φοβᾶται τόν ἄνδρα, δηλαδή νά τον σέβεται, καί ὁ ἄνδρας νά ἀγαπάει τήν γυναίκα. Μέσα στόν σεβασμό εἶναι ἡ ἀγάπη. Αὐτό το ὅποιο ἀγαπῶ, το σέβομαι κιόλας. Καί αὐτό το ὅποιο σέβομαι, το ἀγαπῶ. Δηλαδή δέν εἶναι ἄλλο το ἕνα καί ἄλλο το ἄλλο—ἕνα πράγμα εἶναι καί τα δύο.

Οἱ ἄνθρωποι ὅμως φεύγουν ἀπό αὐτή τήν ἁρμονία τοῦ Θεοῦ καί δέν καταλαβαίνουν αὐτά πού λέει τό Εὐαγγέλιο. Ἔτσι ὁ ἄνδρας παίρνει στραβά αὐτό πού γράφει τό Εὐαγγέλιο καί λέει στήν γυναίκα: «Πρέπει νά με φοβᾶσαι». Μά, ἂν σε φοβόταν, δέν θα σε παντρευόταν! Εἶναι καί μερικές γυναῖκες πού λένε: «Γιατί ἡ γυναίκα νά φοβᾶται τόν ἄνδρα; Αὐτό δέν τό παραδέχομαι. Τι θρησκεία εἶναι αὐτή; Δέν ὑπάρχει ἰσότητα». Ἀλλά βλέπεις τί λέει ἡ Ἁγία Γραφή; «ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου». Φόβος Θεοῦ εἶναι ὁ σεβασμός πρὸς τόν Θεό, ἡ εὐλάβεια, ἡ πνευματικὴ συστολή. Αὐτός ὁ φόβος σέ κάνει νά αἰσθάνεσαι δέος. Εἶναι κάτι τό ἱερό.

Ἡ ἰσότητα πού ζητοῦν οἱ γυναῖκες μέ τούς ἄνδρες μόνον ὡς ἕνα σημεῖο μπορεῖ νά ἰσχύσει. Σήμερα στίς γυναῖκες, ἐπειδὴ ἐργάζονται καί ψηφίζουν, μπήκε ἕνα ἀρρωστημένο πνεῦμα καί νομίζουν ὅτι εἶναι ἴσες μέ τούς ἄνδρες. Φυσικά οἱ ψυχές εἶναι ἴδιες. Ἀλλά, ὅταν ὁ ἄνδρας δέν ἀγαπᾶ τήν γυναίκα καί ἡ γυναίκα δέν σέβεται τόν ἄνδρα, δημιουργοῦνται σκηνές στήν οἰκογένεια!.... ▣

Ἡ προσωπική περιποίηση

Ὅταν κανείς πρόκειται νά πάει στήν Ἐκκλησία, προετοιμάζεται ψυχικά ἀλλά καί σωματικά ἀπό πλευρᾶς ἐμφανίσεως. Ἡ σπουδαιότερη προετοιμασία φυσικά εἶναι ἡ πρώτη, ἡ ψυχική. Ἀκριβῶς ὅμως γι' αὐτό τό λόγο πρέπει κανείς πολύ νά προσέξει τή δεύτερη. Ἐπειδή ὁ Χριστός θέλει νά Τόν ἀγαποῦμε μέ ὅλη μας τήν καρδιά καί τήν ψυχή καί τό νοῦ, πρέπει αὐτό νά τό ἐπιδιώκουμε καί νά τό ζοῦμε.

Ἐάν μία νέα ἢ μία κυρία τό πρωῖ τῆς Κυριακῆς κάθεται στόν καθρέφτη «ῶρες ὀλόκληρες» περιποιούμενη τό πρόσωπο καί τά μαλλιά της καί στή συνέχεια ἀλλάζει καί ψάχνει νά βρεῖ τήν κατάλληλη φορεσιά της, αὐτό δείχνει ὅτι ἐνδιαφέρεται περισσότερο γιά τό πῶς θά ἐμφανιστεῖ στόν κόσμο καί γιά τό τί θά πεῖ ὁ κόσμος γι' αὐτή, παρά γιά τό Χριστό!

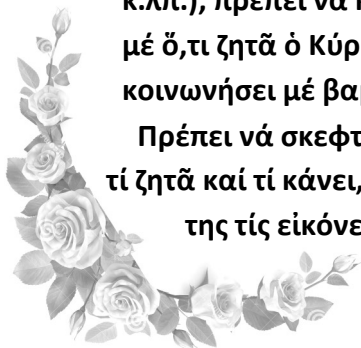
Αὐτή ἡ περιποίηση ἀποδεικνύει ἀκόμη χειρότερη ἐσωτερική κατάσταση, ἐάν ἡ χριστιανή αὐτή πρόκειται καί νά κοινωνήσει.

Ἐάν πάλι μία γυναίκα, πηγαίνοντας στήν Ἐκκλησία τήν Κυριακή τό πρωῖ, βάφεται (στά μάτια, χεῖλη, νύχια, πρόσωπο κ.λπ.), πρέπει νά καταλάβει ὅτι ὅλα αὐτά δέν ἔχουν σχέση μέ ὁ,τι ζητᾷ ὁ Κύριος. Δέν πάει κανείς νά προσκυνήσει ἢ νά κοινωνήσει μέ βαμμένα χεῖλη.

Πρέπει νά σκεφτεῖ ὅτι μέ τήν πράξη της αὐτή δέν γνωρίζει τί ζητᾷ καί τί κάνει, ἐνῶ συγχρόνως λερώνει μέ τά βαψίματά της τίς εἰκόνες, τήν ἁγία λαβίδα καί τό μάκτρο. ❑

❖ Ἡ ὀμορφιά τῆς γυναίκα δέν βρίσκεται στήν ἐξωτερική της ἐμφάνιση, ἀλλά στήν ψυχή της.

❖ Ἡ γυναίκα πού χαμογελάει μέ τήν **ψυχή** της καί ἔχει χαρούμενη ἔκφραση εἶναι ὀμορφη ἀνεξαρτήτως τί θά φορέσει!

Η ξεχειλισμένη κούπα

Ένας πολυάσχολος άνθρωπος του καιρού μας, αποφάσισε κάποτε να επισκεφθεί έναν άγιο ερημίτη.

Ήθελε να ηρεμήσει λίγο από το άγχος που τον βασάνιζε. Και να ζητήσει τις συμβουλές του γέροντα. Τον συνάντησε σε μια φτωχική καλύβα.

– Ευλογείτε, είτε χαιρετώντας τον ερημίτη. Ξέρετε, έκανα πολύ δρόμο για να έλθω εδώ . . .

– Κάθισε, τον διέκοψε ο γέροντας. Άσε με να σου βάλω λίγο τσάι.

– Έχω περάσει πολλά χρόνια σπουδάζοντας σε Πανεπιστήμια του εξωτερικού ... , άρχισε να αυτοσυστήνεται ο επισκέπτης.

– Ας πιούμε πρώτα λίγο τσάι, επέμεινε ο γέροντας.

– Τώρα διευθύνω μια μεγάλη επιχείρηση..., συνέχισε να περιαυτολογεί ο ξένος.

– Πιστεύω ότι το τσάι θα σας αρέσει πολύ, είπε ο ερημίτης συνεχίζοντας να γεμίζει την κούπα του επισκέπτη του.

– Μα εσείς την ξεχειλίσατε, πάτερ· το τσάι χύνεται απ' έξω! παρατήρησε ενοχλημένος ο ξένος.

– Κι εσύ μοιάζεις μ' αυτήν την ξεχειλισμένη κούπα! απάντησε τότε ο σοφός γέροντας. Αν δεν αδειάσεις, ευλογημένε, έστω λίγα από αυτά που κουβαλάς, πώς θα αφήσεις να στάξει μέσα σου κάτι από τα λίγα πράγματα πού ξέρω. □

Ανάσταση

Ανάσταση. Και γέμισε χαρά,
λουλούδισε η ψυχή μου
σαν το κρίνο.

Κι ανοίγω της λαχτάρας τα φτερά,
ψηλά μες στην αυγής τα φωτερά
γαλάζιο ένα αστροφώς
κι εγώ να γίνω.

Ανάσταση.

Τα σήμαντρα χτυπούν.

Κι όλα τα δένδρα ανθίζουν
πέρα ως πέρα.

Στον κόσμο αυτό
ας μάθουν ν' αγαπούν

όσοι το μίσος έσπειραν κι ας πουν
**«Χριστός Ανέστη
ετούτη την ημέρα».**

Στέλιος Σπεράντσας

« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »
ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Lagja " 11 Janari "